

Ἐκ τῶν οὖσ. γίδα ἢ γίδι καὶ κουτσοῦρι.

Γιδολάσι, τὸ ὅπ. βλ.: Γιδόμισ' οὐ κάμπους σήμερα ἀπ' τοῦ γ'δουκ'τσούρ' τ' χουριού.

γιδोकύπρι τό, ἐνιαχ. γ'δουκύπρ' Θεσσ. (Ἀγναντ. Κακοπλεύρ. Καλαμπάκ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ά.) Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γίδα ἢ γίδι καὶ κυπρί.

Κωδωνίσκος ἐξαρθόμενος ἐκ τοῦ λαιμοῦ αἰγὸς ἐνθ' ἄν.: Ἐχ'μι τὰ γ'δουκύπρεα γιὰ τὰ γίδια καὶ τὰ προυβατοντσόκανα γιὰ τὰ πρότα (=πρόβατα) Γήλοφ. Τὰ τσουνκάνια καὶ τὰ κυπριά π' κριμᾶν 'ς τ'ς γίδες τὰ λέν γ'δουτσόκανα καὶ γ'δουκύπρια. Φθιώτ. Φωκ. Συνών. γιδοκούδουνο, γιδόκυπρος, γιδολέρι, γιδοσκλάβερο, γιδοτσόκανο, κυπρί, κύπρος.

γιδόκυπρος ὁ, ἐνιαχ. γ'δόκυπρους Ἡπ. (Κουκούλ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γίδα ἢ γίδι καὶ κύπρος.

Γιδοκύπρι, τὸ ὅπ. βλ.: Μ' κράτ'σι τὸν καλύτιρον τοῦ γ'δόκυπρου.

γιδολάβωμα τό, Πελοπν. (Βούρβουρ. Κυνουρ. Σκορτσιν. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γίδα ἢ γίδι καὶ λάβωμα.

1) Εἶδος δαιμονίου, τὸ ὅποῖον «λαβώνει», ἐνεργεῖ δηλ., κατὰ τὰς λαϊκὰς δεισιδαιμονίας, ὥστε νὰ προσβάλλωνται αἱ αἰγες ὑπὸ τινος νόσου, πιθαν. τοῦ ἀνθρακος ἐνθ' ἄνωτ. 2) Ὡς ὕβρις εἰς γυναῖκα δύσμορφον καὶ ἀνάπηρον ἐνθ' ἄν.: Καμνιά κοντή, καμνιά σημειωμένη τῇ λέμει γιδολάβωμα Βούρβουρ.

γιδολάσι τό, Πελοπν. (Βούρβουρ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. γίδα ἢ γίδι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.-λάσι.

Πληθος αἰγῶν. Συνών. γιδομάρι. Πβ. βοιδολάσι, προβατολάσι.

γιδολάχανο τό, Πελοπν. (Δάρα Ἀρκαδ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γίδα ἢ γίδι καὶ λάχανο.

Εἶδος λαχανουομένου χόρτου, πιθαν. τὸ ἀρχαῖον προβάτειον.

γιδολέρι τό, ἐνιαχ. γιδόλερο Κρήτ. (Μουστάκ. Νεάπ. Ραμν. Ρέθυμν. κ.ά.) — Γ. Μαυρακάκ., Ποιμεν. Κρήτ., 107.

Ἐκ τῶν οὖσ. γίδα ἢ γίδι καὶ λέρι.

Γιδοκούδουνο, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Οἱ γ-αἰγες φοροῦν τὰ γιδόλερα Μουστάκ. Ἐπουσούνισα δυὸ γιδόλερα (ἐπουσούνισα = ἀγόρασα) Ραμν. || Ἄσμ.

Γ-εῖς γέρος ὠνευρήθηκε ὄνειρο 'ς τ' ὄνειρό του,

γιδόλερο ἐτσαρχάλησεν εἰς τὸ προσκέφαλό του

Κρήτ. Πβ. ἀρνολεράκι, τραγολέρι.

γιδολόγι τό, ἐνιαχ. γ'δουλόι Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. γίδα ἢ γίδι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.-λόγι, περὶ τῆς ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀκαδ. Ἀναγν. 3,305.

Γιδολάσι, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.

γιδολόγος ὁ, Ἡπ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Καλάβρυτ. Πλάτσ. κ.ά.). Θηλ. γιδολόγισσα Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. γίδα ἢ γίδι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.-λόγος, περὶ τῆς ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ. εἰς Ἀθηνᾶν 22 (1910), 247.

1) Γιδοκλέφτης 1, τὸ ὅπ. βλ., Ἡπ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. κ.ά.): Αὐτὸς εἶν' ἕνας γιδολόγος π' δὲν ἀφίνει γιδάκι πονθενά Ἡπ. || Ἄσμ.

Πιάστε τὸ γατσικόκλιεφτα, πιάστε τὸ γιδολόγο Ἀρκαδ. Πβ. ἀβγολόγος 2. 2) Γιδοβοσκός 1, τὸ ὅπ. βλ., Πελοπν. (Καλάβρυτ. Πλάτσ. κ.ά.) Πβ. ἀγε-λαδολόγος 1, προβατολόγος.

γιδομαγκούρα ἡ, Πελοπν. (Ἀναβρ. Πιάν. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γίδα ἢ γίδι καὶ μαγκούρα.

Γιδόκλιτσα, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.

γιδομαλλήσιος ἐπίθ. ἐνιαχ. γ'δουμαλλήσιος Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Γρεβεν. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. γιδόμαλλο καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.-ήσιος.

Ὁ κατεσκευασμένος ἐξ αἰγίων τριχῶν ἐνθ' ἄν.: Εἶνι γ'δουμαλλήθα ταλαγᾶνα (= ποιμενικὴ κάππα ἀχειρίδωτος) Γήλοφ. Ἰμένα μὴ τσουνφᾶν τὰ γ'δουμαλλήθα σαῖσματα (τσουνφᾶν = τρυποῦν) Δεσκάτ.

γιδομάλλινος ἐπίθ., ἐνιαχ. ἰδουμάλλ'νος Μακεδ. (Γρεβεν. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. γιδόμαλλο καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.-ινός.

Ὁ ἐξ αἰγίων τριχῶν κατεσκευασμένος: Ἰδουμάλλ'νὰ τσιράτσα.

γιδομαλλίτικος ἐπίθ. ἐνιαχ. αἰδουμαλλί'τους Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. γιδόμαλλο, ὅπου καὶ αἰδόμαλλο, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.-ίτικος.

Γιδομάλλινος, τὸ ὅπ. βλ.: Αἰδουμαλλί'κισ πατοῦνις (κάλτσες).

γιδόμαλλο τό, σύνθηθ. γ'δόμαλλον βόρ. ιδιώμ. ἰδόμαλλον Μακεδ. (Βλάστ. κ.ά.) διόμαλλο Ἡπ. (Παλάσ. Χιμάρ.) αἰ-δόμαλλον Μακεδ. (Αὔγερ. Βλάστ.) γιδουμάλλι Ἡπ. (Δωδών. κ.ά.) γ'δουμάλλ' Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δεσκάτ. Μοσχοπόταμ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γίδι καὶ μαλλί. Ὁ τύπ. αἰδόμαλλο ἐξ ὑποθ. αἰδ' καὶ αὐτὸ ἐκ τοῦ ἰδ' μετὰ προθ. α, διὰ τὸ ὅπ. βλ. γίδι. Ὁ τύπ. διδόμαλλο ἐκ τοῦ ἰδόμαλλο διὰ μεταθ. τοῦ δ.

Αἱ τρίχες τῶν αἰγῶν σύνθηθ.: Θ' ἀγοράσω λίγο διόμαλλο νὰ φτειάσω μὰ σεγκούνα Ἡπ. (Παλάσ.) Νὰ πέσ'ς ἀπὸ γκρεμὸ καὶ νὰ σὲ φέρουν διόμαλλα (=κομμάτια) ἀρὰ αὐτόθ. Ἐχον πουλὺ γ'δόμαλλον ἰφέτου Θεσσ. (Συκαμν.) Τοῦ γ'δόμαλλον εἶν' του πουλὺ σκληρὸ Μακεδ. (Φυτ.) Τοῦ γ'δουμάλλ' δι δὸν ἐπλυνάμι Μακεδ. (Μοσχοπότ.) Ὅταν κουρέψουμι τὰ γίδια, τὰ μαζεύνουμι τὰ γ'δόμαλλα Στερελλ. (Ἀστακ.) Νὰ σ' δώκουν τοῦ γ'δόμαλλον νὰ μ' δώξ'ς σ'τάρ' καὶ κ'θάφ' Μακεδ. (Τριφύλλ.) Συνών. αἰγόμαλλο, αἰγότριχα, γιδόμαλλο, κοζιά, τραγιά, τραγόμαλλο. Πβ. καὶ ἀρνομάλλιν, προβατόμαλλο.

